

Sygn. akt IV U 305/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 lutego 2019 roku w Ś.

sprawy z odwołania **M. M.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

(...) z dnia 22.08.2018 roku

o zasiłek chorobowy

I. odwołania oddała;

II. nie obciąża powódki kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Powódka M. M. wniosła odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z 22 i 29 sierpnia 2018 roku odmawiających jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 16 lipca do 13 września 2018 roku. W uzasadnieniu powódka wskazała, że ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych nie wskazuje wprost, że osoba prowadząca działalność gospodarczą po zakończeniu pobierania zasiłku macierzyńskiego ma obowiązek zgłoszenia się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego zaraz po zakończeniu pobierania zasiłku. Powódka podniosła, że nie została o takim obowiązku pouczona. Powódka wniosła o zmianę zaskarżonych decyzji i przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego za okresy objęte decyzjami.

Strona pozwana wniosła o oddalenie odwołań podnosząc, że zasiłek chorobowy przysługuje osobom objętym ubezpieczeniem chorobowym, zaś powódka po zakończeniu pobierania zasiłku macierzyńskiego do 15 lipca 2018 roku nie zgłosiła się do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Tym samym powódka nie podlega ubezpieczeniu chorobowemu.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powódka M. M. podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej.

Do 15 lipca 2018 roku powódka pobierała zasiłek macierzyński.

Następnie w okresie od 16 lipca do 13 września 2018 roku powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim.

Decyzjami z dnia 22 sierpnia 2018 roku i 29 sierpnia 2018 roku organ rentowy odmówił powódce prawa do zasiłku chorobowego za okres od 16 lipca 2018 roku do 13 sierpnia 2018 roku oraz od 14 sierpnia 2018 roku do 13 września 2018 roku.

Dowód: akta ZUS – w załączeniu.

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie powódki nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 roku, poz. 159, dalej: ustawa zasiłkowa), zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Okres trwania ubezpieczenia chorobowego to czas, w którym ubezpieczony ma obowiązek opłacania składki lub czas zwolnienia z obowiązku płacenia składki (vide uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 czerwca 2002 roku, sygn. akt: III UZP 4/02, LEX nr 53708). Zgodnie z powyższym artykułem obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej m.in. są: osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi; osobami przebywającymi na urloпах wychowawczych lub pobierającymi zasiłek macierzyński albo zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego (art. 6 ust. 1 pkt 5 i 19).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że powódka nieprzerwanie podlegała obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu zarówno w okresie prowadzenia pozarolniczej działalności jak i w trakcie pobierania zasiłku macierzyńskiego, bowiem okres pobierania zasiłku macierzyńskiego dla osoby prowadzącej pozarolniczą działalność nie stanowi przerwy w podleganiu ubezpieczeniu społecznemu, ale w takiej sytuacji tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych stanowi pobieranie zasiłku macierzyńskiego, a nie prowadzenie działalności.

Ubezpieczenie chorobowe w przypadku osoby prowadzącej pozarolniczą działalność (art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy zasiłkowej), jest dobrowolne i podlega się mu wyłącznie na swój wniosek.

Zgodnie z art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 121), zwanej dalej ustawą systemową, dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10, a więc: osoby wykonujące pracę nakładczą; osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, oraz osoby z nimi współpracujące, osoby prowadzące pozarolniczą działalność oraz osoby z nimi współpracujące, osoby wykonujące odpłatnie pracę, na podstawie skierowania do pracy, w czasie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania i duchowni.

Przepis ten ogranicza krąg osób, które mogą mu podlegać na wniosek, do tych określonych w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10. Tym samym nie może mu podlegać osoba wymieniona w art. 6 ust. 1 pkt 19, czyli pobierająca zasiłek macierzyński. Innymi słowy, osoba prowadząca pozarolniczą działalność w okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, gdyż tym ubezpieczeniem przedsiębiorca może być objęty tylko wówczas, gdy podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Natomiast art. 14 ust. 2 pkt 3 ustawy systemowej stanowi, że dobrowolne ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz chorobowe ustają od dnia ustania tytułu podlegania tym ubezpieczeniom. W przypadku powódki, datę ustania dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego wyznacza data początkowa pobierania zasiłku macierzyńskiego.

Z art. 9 ust. 1c ustawy systemowej wynika także, że osoby prowadzące działalność gospodarczą, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego. Mogą one jednak dobrowolnie na swój wniosek być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi także z pozostałych, wszystkich lub wybranych, tytułów. Objęcie dobrowolnie ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi i chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku o objęcie tymi ubezpieczeniami, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony, z zastrzeżeniem ust. 1a (art. 14 ust. 1 ustawy systemowej), przy czym objęcie dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku tylko wówczas, gdy zgłoszenie do ubezpieczeń emerytalnego i rentowych zostanie dokonane w terminie określonym w art. 36 ust. 4, a więc w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia (art. 14 ust. 1a ustawy systemowej).

Zatem ponowne objęcie dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą po ustaniu tytułu podlegania temu ubezpieczeniu, wymaga zgłoszenia pisemnego wniosku przez ubezpieczonego, co wynika z art. 11 ust. 1 oraz art. 14 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych i co znajduje potwierdzenie również w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2012 roku, sygn. I UK 339/11.

Ponadto zgodnie wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2016 roku, sygn. akt II UK 478/15, z chwilą nabycia prawa do zasiłku macierzyńskiego dobrowolne ubezpieczenie chorobowe osoby prowadzącej pozarolniczą działalność ustaje i nie istnieje możliwość przystąpienia do tego ubezpieczenia ani z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego, ani z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności, ponieważ takiego uprawnienia nie przewiduje art. 11 ust. 2 u.s.u.s. Przystąpienie do ubezpieczenia chorobowego staje się możliwe po wyczerpaniu zasiłku macierzyńskiego, w związku z przekształceniem się dobrowolnego ubezpieczenia emerytalnego i rentowego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w ubezpieczenie obowiązkowe. W ten sposób wynikająca wprost z przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych obligatoryjna przerwa w ubezpieczeniu chorobowym osoby prowadzącej pozarolniczą działalność, która nabyła prawo do zasiłku macierzyńskiego, jest równa co najmniej okresowi pobierania tego zasiłku i ulega dalszemu wydłużeniu po wprowadzeniu urlopów rodzicielskich. A zatem powódka w trakcie pobierania zasiłku macierzyńskiego podlegała obligatoryjnej przerwie w podleganiu ubezpieczeniu chorobowemu.

Powódka chcąc uzyskać objęcie dobrowolnym ubezpieczeniem społecznym od dnia następnego po dniu pobierania zasiłku macierzyńskiego, powinna była złożyć do organu rentowego stosowny wniosek w terminie 7 dni od daty wyczerpania zasiłku macierzyńskiego, czego nie uczyniła. Powódka nie kwestionowała, że nie złożyła wniosku o objęcie dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym, podnosiła jedynie, że nie wiedziała, że taki wniosek powinna złożyć.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołania oddalono.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 102 kpc, mając na uwadze fakt, że powódce odmówiono wypłaty zasiłku chorobowego.